

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רות	שם משפחה: שופר
--------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: עזיאלוב	בלועזית Azielov	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: קלרה	בלועזית Klara	מין: ז / נ תאריך לידה: 13.12.1926
מקום לידה (ישוב, מחוז): פלאבדה	בלועזית Plabda	ארץ לידה: בולגריה
שם פרטי של האב: לזר	שם פרטי ושם נעורים של האם: מארי	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פלאבדה	בלועזית Plabda	ארץ המגורים: בולגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר תיכון	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בולגריה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 9.9.1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: טורקיה, סוריה ולבנון	שנת עליה: 1944	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בפלאבדה שבבולגריה. הוריי היו לזר ומארי. אבי היה קצין בדימוס והחזיק בחנות בדים, אמי הייתה בבית. כל חבריו של אבי היו קצינים. החיים לפני המלחמה היו נורמטיביים. חיינו בין הבולגרים ולא היו הבדלים בינינו. סבי קנה אדמות בבולגריה, היינו משפחה מבוססת. היו לי אח ואחות. עד המלחמה הספקתי ללמוד בבית ספר תיכון.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוקואציה למרכז ברית המועצות):

בזמן המלחמה התחילו תקנות נגד היהודים. נאלצנו לעבוד טלאי צהוב, והיה עוצר משעה שבע בערב. סבלנו מהתנכלויות ודיבור גנאי מצד הנוער הבולגרי. על כל בית יהודי היה סמל שידעו כולם שזה בית יהודי. המשפחה שלנו דיברה גרמנית באופן שוטף, ואיזה קצין גרמני שתה ואכל בביתנו למרות שהיינו יהודים. ידענו שאותו קצין היה נגד היטלר, הוריי היו בקשר עם משפחתו. באותה תקופה הייתי בתנועת ספורט של הנוער הבולגרי. יום אחד חנה ג'יפ ליד הבית, יצא ממנו קצין ושאל אותי האם יש יהודים במשפחתו. נבהלתי ואמרתי שכן. הוא היה עם חייל, וביקש להכניס אותם לבית ולתת להם מקום לישון. נתנו להם לשתות ומקום לישון. איני יודע אם אותו קצין היה יהודי או לא.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

הגיעו שליחים מארץ ישראל וסיפרו לנו שיש עליית נוער ארצה, ואפשר גם ללמוד. היו שמועות, שכן גוריון שילם לבולגרים שיעלו את הנוער היהודי ארצה. ניתן אישור לצאת מבולגריה, אך נאלצנו לשלם בעבור הוצאות נסיעה ומחיה. נסענו ברכבת לאיסטנבול בטורקיה ונשארו שם כמה ימים. לאחר מכן הגענו לחלב בסוריה, שם לא נתנו לנו לצאת במשך איזו תקופה מטעמי בטחון. משם המשכנו ללבנון.

נא ספרי/ על חיךך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

מלבנון המשכנו ברכבת לראש הנקרה, ומשם נסענו באוטובוס לבית עולים בחיפה. אחרי יומיים הגיעו נציגים מהסוכנות היהודית ולקחו אותנו לכפר החורש. היו שם הרבה אנשים בבגדים מרופטים, והיינו בהלם מזה. כמה שאני יודע, אנשי הכפר היו אנשי מפא"י. הייתי בכפר החורש שנתיים וחצי, עד שהוריי עלו ארצה. הייתה שם חברה של פלמחניקים שהתייחסו אלינו בשחצנות. הם קיבלו חבילות מהבית ואף פעם לא חלקו אותן איתנו, וזה העליב אותי יותר ממה שהבולגרים עשו לנו. הצטרפתי לקיבוץ אייל ולאחר מכן הצטרפתי להוריי בכפר סבא. הכירו בתעודת הברגרות שלי, למרות שלא היו לי 12 שנות לימוד. בגלל שהיו לי ציונים טובים התקבלתי לאוניברסיטה. עבדתי עם אנשים יוצאי אושוויץ. כשעזבתי את העבודה, כבר נולדה לי בת ועברנו לגור ביפו.

רציתי להיות מורה. הגעתי לגבעת השלושה ואמרתי לפקיד שאני רוצה להיות מורה. הוא אמר שאני צריכה לעמוד במבחן נוסף, מכיוון שתעודת הברגרות שלי היא מחו"ל. לא הסכמתי. הלכתי לאוניברסיטה וביררתי לגבי לימודי עבודה סוציאלית. סיימתי את הלימודים ובזה עסקתי. לאחר הלימודים התגרשתי ועברתי לגור ברמת גן. לאחר מכן התחתנתי שוב ונולדו לי שני ילדים. לאחר מכן עברתי לבת ים. הילדים גדלו ועזבו את הבית, והתגרשתי שוב. משרד הרווחה בו עבדתי עבר לקרית אונז, שם פגשתי בחור במועצה. אנחנו כבר שנים גרים יחד. כיום יש לי שלושה ילדים, שמונה נכדים ושני נינים.

ראיון: לירן בראל
תל אביב. דצמבר 2009

עריכה: אלינה נאור